

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **T. H.**, proti žalované **Masarykově univerzitě v Brně**, se sídlem Brno, Žerotínovo nám. 9, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, o návrhu žalobce na vyloučení soudkyně JUDr. Jany Jedličkové z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Ca 147/2004,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Jana Jedličková **n e n í** vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Ca 147/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně 8. 8. 2003 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2003, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí děkana Fakulty informatiky MU ze dne 28. 3. 2003 a současně podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu. Usnesením ze dne 29. 1. 2004 rozhodl Krajský soud kromě jiného o vyloučení žaloby proti nečinnosti, podané dne 8. 8. 2003 k samostatnému projednání, věc je dále vedena pod sp. zn. 29 Ca 147/2004.

Dne 23. 11. 2004 vznesl žalobce v rámci nařízeného jednání námitku podjatosti soudkyně JUDr. Jany Jedličkové dle § 8 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

Námitka podjatosti je odůvodněna tím, že soudkyně vydala usnesení, kterým podané žaloby vyloučila k samostatnému projednání, přičemž podle žalobce jej tento postup poškozují, neboť obě žaloby, a to jak žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tak žaloba proti jeho nečinnosti mají souvislý skutkový základ a nelze je oddělit. Žalobci se jeví jako nezbytné, aby obě věci, jež mají „jasně procesní základ i hmotně právní dopady“, byly projednány v jednom řízení. V případě že by tomu tak nebylo, je podle žalobce nutno pochybovat o nepodjatosti s tím, že tuto nepodjatost žalobce chápe jako určitý vztah k věci a žalované straně. Jako další důvod namítané podjatosti soudkyně žalobce uvádí, že je nespokojen s činností krajského soudu, přičemž konkrétně poukázal na rozhodnutí senátu ve věci 29 Ca 347/2003, kterým byl zamítnut návrh žalobce na vydání předběžného opatření, kterým by bylo žalované uloženo umožnit žalobci další studium na fakultě informatiky. Tento návrh podal žalobce počátkem měsíce října 2003, avšak o tomto návrhu bylo rozhodnuto až 12. 12. 2003, tedy v době, kdy se stal již bezpředmětným. Podle žalobce tím došlo k porušení lhůty pro vydání předběžného opatření, upravené v občanském soudním řádu a proto v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že jmenovaná soudkyně v měsíci listopadu 2003, tedy v rozhodné době, čerpala dovolenou.

Soudkyně JUDr. Jana Jedličková se k podané námitce podjatosti vyjádřila tak, že v jejím případě nejsou naplněny podmínky pro její vyloučení z projednávané věci ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., uvedla, že nemá jiný než profesní vztah k účastníkům řízení a k projednávané věci. Důvody, jež stěžovatel v podané námitce uplatnil považuje za okolnosti, jež nejsou důvodem pro její vyloučení.

Nejvyšší správní soud posoudil všechny vznesené námitky podjatosti a dospěl k závěru, že námitky podjatosti soudkyně JUDr. Jany Jedličkové v předmětné věci nejsou důvodné.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Pokud žalobce zpochybňuje nepodjatost a nezávislost soudkyně JUDr. Jany Jedličkové z důvodu vady řízení před soudem, spočívající v tvrzeném pochybení při vyloučení souvisejících žalob k samostatnému projednání a v tvrzeném pochybení při rozhodování o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, nejde o tvrzení způsobilé vyvolat důvod pochybnosti o nepodjatosti této soudkyně.

Rovněž sama soudkyně se vyjádřila tak, že nemá k účastníkům žádný vztah, a stejně tak nemá žádný vztah ani k věci samé.

Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti. Shora rekapitulované důvody, tvrzené žalobcem, však tohoto charakteru nejsou.

Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudkyně JUDr. Jana Jedličková není vyloučena z projednávání a rozhodnutí předmětné věci.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. a contr.).

V Brně dne 1. dubna 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu